

Hoe hard de Oostdijk het dan ook te verduren heeft gehad is wel later gebleken. Veel huizen werden geheel met de grond gelijk gemaakt en volkomen vernield.

Gerard had om 12 uur de familie Sinke verlaten en nu was hun huis al om 's morgens half 6 totaal weg. Ze hadden zelf amper het vege lijf nog kunnen redden en moesten in haast de dijk op vluchten, alles achter zich latende. Om kwart voor 5 is een vrachtauto van Kruinigen gekomen met luide claxon over de Oostdijk. De mensen vroegen toen: wat moeten we doen, maar er werd geen antwoord gegeven. Alleen dateen groot gat in de dijk bij de Veerhaven was geslagen, dat was alles wat ze meedeelden. Bij Sinke zijn ze toen weer naar huis gegaan om hun veestapel aan de dijk te brengen. Hij is met z'n jongens in de schuur gegaan om de beesten los te maken, maar hij zelf was nog maar net met z'n paarden aan de dijk terwijl z'n vrouw met de dochters in huis al tot aan de knieën in het water stonden en zo gauw mogelijk naar de dijk zien te komen, daar het water met de minuut onrustbarend steeg. Zijn 2 jongens, Han en Hekk moesten op de hoëberg in de schuur kruipen om niet door het water verzwolger te worden. Zij hebben doordat zij boven op die hoëitas kropen naast God hun leven daaraan te danken. Getraht hadden ze nog in hun woning zoveel mogelijk huisraad enz op zolder te brengen maar dit duurde maar kort, daar ze ras moesten gaan vluchten. Zij hebben toen elkaar allen vastgepakt en zo op de dijk gevlucht. Er ze boven op de dijk waren stonden ze reeds tot aan hun middel in het water en sloegen de golven over hun hoofden heen. Zij waren echter Goddank gered. Aan de andere zijde, dus in de Waardse polder hebben ze toen een toevlucht gevonden, waar alles in die huizen reeds volgepropt met mensen zaten. Dit zou helaas ook niet lang duren, daar ook deze polder spoedig zou inlopen. Ze zijn al vroeg in morgen naar Krabbendijke gekomen. Het was toen ongeveer half 6. Om 8 uur zijn Kees en Liza en Gerard naar de Oostdijk gereden met de auto van Kees en ook nog met de fiets, en Kees heeft nog getracht de Vlietweg op te rijden, maar daar het water steeds hoger steeg moest hij het opgeven. Gerard was doorgereden naar de Oostdijk, maar de aanblik die daar te zien was, was verschrikkelijk. Liza en Gerard troffen Sinke aan, die vroeg aan Liza; kom eens naar mijn huis kijken, maar inderdaad bedoelde hij dat z'n 2 jongens nog in de schuur zaten. Dat was allerbeangstigend. Er zaten toer nog verschillende mensen op het dak, maar er was geen mogelijkheid om er bij te komen. Later op de dag, toen veel sloopjes en boten uit Yerseke aankwamen om te redden zijn ze allen gelukkig gered.

Wij zijn zelf na de middag wezen kijken en hebben daar het treurig schouwspel meegemaakt een vrouw van onder de angespelde en aan de dijk geworpen huisraad van onder deze uit te halen, welke vermist werd. Het was de Wed. Minnaar-Pouwer, welke een huisje verder woonde dan Sinke, met haar dochter, die nog zemmende de dijk had kunnen bereiken. Zij is echet zeer jammerlijk omgekomen en zolas gezegd vonden we juist toen 's middags haar lijk. Zo was de zoon van Harthoorn met z'n moeder op ~~na~~ z'n rug gaan vluchten, maar doordat hij in een kuil stapte, viel z'n moeder van de rug af en moest hij ze voor z'n ogen zien verdrinken. Pas enkele weken later is zij gevonden.

Een zeer groot gar was in de Lavendeldijk geslagen, waardoor een stroom ontstond een kreek vormende waarin het water vrij spel had en die steeds dieper werd. Met man en macht is men toen begonnen een damwand van palen te slaan om deze stroom te keren.

Bart Verschuren en z'n zuster Coba zijn daar ook jammerlijk verdronken. Ook Rilland-Bath en alle omliggende polders waren doorgebroken, zodat wij hier op Krabbendijke rondom in het water zaten ingesloten. Het werd dan ook hier wel erg critiek, maar de Heere heeft ons gespaard en we hebben